

118

בורגנים

מאת: מקסים גורקי

התיאטרון העירוני באר-שבע - תיאטרון בית ליסין

הנהלה ציבורית

אליהו שפירא - יו"ר ההנהלה
ציפי פינס
משה זילברמן
שרה ליסובסקי
צבי ברמן
שמואל שילה
מרגלית סטנדר

מנהלת התיאטרון

ציפי פינס

מנהל אדמיניסטרטיבי

יהודה עינן

במאי בית

מיכה לבינסון
אהרון אלמוג

מחזאי בית

הלל מיטלפונקט

צוות טכני

אלי יוספי/מרק פבזנר
אדי נוימן/אלי מלול

מנהל במה ראשי - משה הראל
מנהל במה - אבי קובני

חשמלאים

יצחק זאדה/מריו לרמן
משה בן-שושן/שמואל מירשווילי
דרור כץ

מלבישות

סוזי כהן/אילנה כהן/ציונה לוי

התיאטרון פועל בסיועם הכספי של:

עיריית באר-שבע
משרד החינוך והתרבות

מינהלה

מזכירת התיאטרון - נעמי אלתר
מנהלת מכירות - דורית חכם/חיה נח
יחסי ציבור - דליה רוזנפלד
מזרז שכר - ענת זיו
מנהלת מח' מנויים וקופה - בת שבע יונה
קופאיות - מרי עמית/נטע יוגב
כתבנית - אמירה אגם
מנהלת חשבונות - יהודית שמש
מנהל טכני ויצור - יואב מהרבני
מנהלי הצגות - אבי אלתר/שלמה לסרי
מנהלת הפקה - פרידה רפאל
אחזקת בנין ותפאורה - אושרי אורנשטיין
נער שליח - חיים לוי

התיאטרון העירוני באר-שבע
רח' זלמן שזר טל. הקופה 057-74848

חברי מועצת המנהלים

רן כוחן - יו"ר
רפאל אהרון
שרה אלספקטור
יעקב אבימור
אברהם אחיעזרא
צחי בקר
גדעון בן ישראל
יצחק ברקאי
יעקב בסר
אדו ביטון
קלמן גייר
מני וייצמן
שלום חבשוש
ארטור ישראלוביץ
מאשה לובלסקי
תדי קאופמן
אלי מויאל
שלום סרי
דני רזליו
רעיה רטיג
גדעון שגיא
יוסף שילוח
פיני שומר

רח' ויצמן 34 תל-אביב 62091
טל. בקופה: 216653, 03-257966

ההסתדרות הכללית של העובדים
בארץ-ישראל
המרכז לתרבות וחינוך

עובדי תיאטרון בית ליסין (לפי סדר א-ב):

דפנה אברבורך: קופה, **יונית אברמוב:** עוזרת למנהלת האמנותית, **מאיר אלון:** תאורן, **בני אפללו:** מרכז ארצי רשת מופת, **אופיר בוס:** מנהל הצגה, **ישעיהו ביבלש:** מנהל תפעול ויצור, **יפה ביטון:** מלבישה, **אראלה בלידובסקי:** פרסום ויחסי ציבור, **עדה בן-נחום:** מנהלת אמנותית, **צחי בקר:** מנהל כללי, **יונה ברנשטיין:** אחזקה, **ענת גוטמן:** מכירות, **יהודה גורדישץ:** מנהל הצגה, **יוסי גורודנסקי:** חשב, **רוחיק גלעד:** מרתף עליון ויום תיאטרון ארוך, **תלמה גנור:** מכירות **משה גנץ:** קול והגברה, **אלי דן:** עובד במה, **רמי דקל:** ייצור, **אריה האובן:** מפיק, **גיורא הרמן:** קול והגברה, **ראובן וולנר:** תאורן, **ערן חופי:** עובד במה, **אביבה חזיז:** קופה, **דבורה חנן:** מזכירות, **אתי חסון:** מכירות, **גבי חרד:** קופאית ראשית, **צבי ירון:** מנהל אדמיניסטרטיבי, **ראובן ישראלי:** אחזקה, **רבקה כספי:** קופה, **ברכה לבבי:** מטה מופת, **תלמה מסינגר:** הנהלת חשבונות, **דוד סידור:** מקרין, **איציק סלחגי:** מנהל אחזקה, **זוהר פורמן:** הנהלת חשבונות, **קרול פלדמן:** מנהל חשבונות ראשי, **לילך פנחס:** מנויים, **רות צפרירי:** מנהלת מכירות, **רקפת ריצ'מונד:** קופה, **נעמי שמאי:** מרתף עליון ויום תיאטרון ארוך, **חיה שמעיה:** אחראית כרטיסים והפצה.

כורגנים

מאת: מקסים גורקי

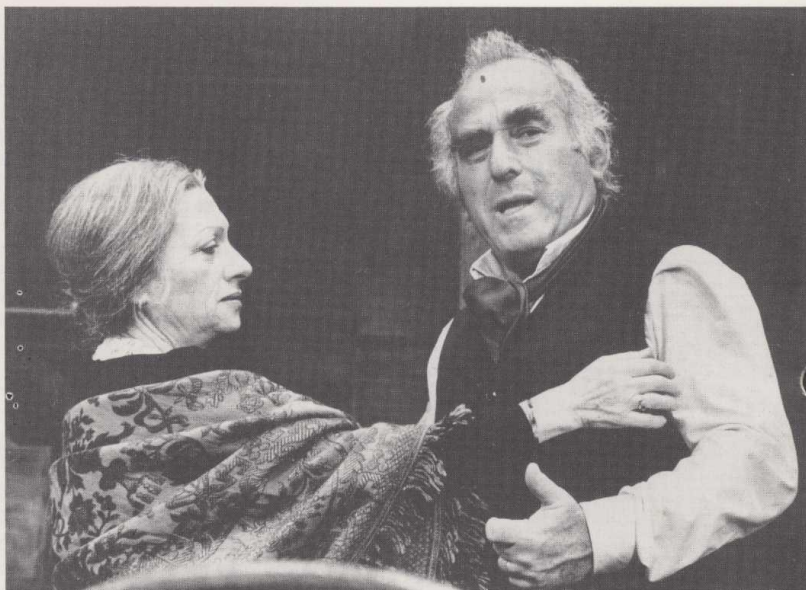
עיבוד: ערן בניאל ורוג'ר סמית
 נוסח עברי: ערן בניאל
 בימוי: רוג'ר סמית
 תפאורה: אלי סיני
 תלבושות: עדנה סובול
 מוסיקה: שוש רייזמן
 תאורה: נתן פנטורין

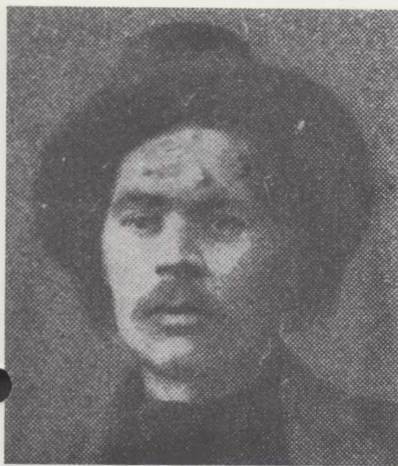
משתתפים (לפי סדר הופעתם): טאטיאנה..... מיכל בת-אדם
 פוליה..... דליה שימקו
 פיוטר..... יגאל שדה
 בסמנוב..... שמואל שילה
 אקולינה..... דבורה קידר
 סטפנידה..... חנה ריבר
 פרצ'יחין..... הוגו ירדן
 טטרב..... רפי תבור
 ילנה..... אהובה בץ
 ניל..... אלבי גבריאל
 צווטאבה..... חגית דסברג
 שישקין..... עמי דיין

מנהל ייצור ותפעול: ישעיהו ביבלש
 ייצור: אריה האובן, רמי דקל, רחל גלעד
 מנהל הצגה: אבי אלתר
 עוזרת במאי: יעל ניר
 תפעול הצגה: צוות טכני תיאטרון בית-ליסין
 צוות טכני תיאטרון באר-שבע
 בניית תפאורה: אגף 5 - תכנון ובצוע
 עיצוב גרפי: אפל גרפיקס/אלי אבן
 צילומים: הרמתי
 תפירת תלבושות: אהובה שירין
 פאות: ליליאן ברוזשבסקי
 הקלטות: קיוסאונד

תאריך הצגה ראשונה: 9.12.89
 משך ההצגה: כשעתיים ורבע כולל הפסקה

מקסים גורקי - אלכסיי מקסימוביץ' פיאסקוב

שנשקף לדורות שלאחר המהפיכה. בשנת 1929 שב לבריה"מ והקדיש עצמו לקידום של סופרים צעירים.

צ'כוב היה זה שהביא את גורקי אל התיאטרון המוסקבאי האמנותי בהנהלתו של סטאניסלבקי, שם הועלה מחזהו הראשון ה-"בורגנים", אם כי בגירסא מאד מצונזרת. בשנת 1902 הועלה במוסקבה מחזהו "בשפל" שהפך עד מהרה לאחת מפסגות השגיו של תיאטרוננו של סטאניסלבקי. מחזה זה הועלה פעמים אין ספור בעולם כולו. יצירותיו המאוחרות יותר של גורקי לתיאטרון היו פחות מוכרות בעולם המערבי עד לשנים האחרונות, כאשר תרגומים חדשים החזירו ענין באיש וביצירתו והביאו לכמה הפקות נפלאות של כמה מהן.

מדברי דאנצ'נקו - אודות גורקי:

"...היה כאן אדם בעל כשרונות גדולים, אחד שמופיע פעם אחת בעשורי-שנים הרבה. היה כאן הברק של זיקוקין-די-נור. מתוך עצם חיק-האומה הוא בא, כדלות מבעיתה של ילדותו כמעט בור גמור, אחר-כך נער הנתון במנוסה תמידית, לאחר מכן יחפן שנדד על פני מחצית-רוסיה ברגל. בסוף-התפתחותו לספרות, זכה להצלחה עצומה, שבאה לו לאלתר..."

"במה" חוברת 74, 1970

1868-1936 אחד מגדולי המחזאים הרוסים, והיחיד שהיה פעיל באותה מידה בתקופה הצאריסטית ובתקופה שלאחר המהפיכה, גורקי היווה במידה רבה גשר בין שתי התקופות. אולם מבחינת השקפותיו ומזגו שייכים האיש ויצירתו לרוסיה הסובייטית והיו חלק מהמהפיכה. כאות תודה לפועלו הרב נקראו על שמו מקום לידתו, ניז'יני נובוגורוד, והתיאטרון האמנותי של מוסקבה.

ילדותו של גורקי היתה קשה ומאד לא מאושרת, ונעוריו היו רצופי אלימות. הפסאודונים שהוא סיגל לעצמו - גורקי - שפרושו "המר" - מאד מאפיין את גישתו באותם ימים. דרכו אל הכתיבה היתה רצופה קשיים, אך זכתה לעידודו של הסופר קורולנקו ושל ידיד - טבח באוניה. הסיפור הקצר הראשון שכתב פורסם בשנת 1892, ואחריו באה סידרה שלמה של יצירות בהן הכתיר עצמו לדוברם הבוטה של כל המקופחים, ולמתנגד חריף ל-"אכזריות האדם כלפי בני מינו". פירסומים אלה הביאו למאסרו ולאיסור הוצאה לאור של יצירותיו. הוא בילה שנים רבות באיטליה, שם ניהל את בית הספר הבולשביקי באי קאפרי בו לימדו גם לנין ולונצ'ארסקי. מהפיכת אוקטובר התקבלה על ידו בברכה רבה, למרות ביקורת שהיתה לו על שימוש יתר בכוח בשלביה הראשונים. הוא הכיר היטב את הצדדים המכוערים יותר של האדם, אך בכל זאת נתפס להזיות רומנטיות בכל הנוגע לעתיד הורוד

על המחזאי

ולאדימיר נמירוביץ - דאנצ'נקו מנהל בתיאטרון האמנותי במוסקבה נסע לאילטה לפגוש את צ'כוב בכדי לשכנעו לכתוב מחזה חדש עבור התיאטרון. בנסיונותיו לאתר את הבית פגש במקרה את גורקי שכנו של צ'כוב.

"נפש חיה לא נראתה. לא היה אדם שאפשר לשאול אותו, אם זה או זה ביתו של צ'כוב, בזימון מקרי בא לקראתנו יצור אנושי. אדם בעל קומה שמעל למוצעת היה, כחוש, אך בעל מיבנה מוצק, עם אף פחוס באופן בולט ושפם עבה, אדמוני, הוא דיבר בקול-באס נעים, בהדגש קל של האו, במיבטא הרווח במחוזות-הוולגה; נועל מגפיים גבוהים ולובש מקטורן של מלחים. באותו פרק-זמן עדיין לא התפרסם בעולם שום דיוקן של גורקי וחזותו לא היתה ידועה לי. באורח חביב ובדיקו כלשהו הסביר, היכן ביתו של צ'כוב, באותו פרק-זמן כבר היו שמועות מהלכות על גורקי, כאחד פוחח מרוד מן הוולגה המחונן בכשרון-סופר כביר. זאת היתה פגישתי הראשונה עם האיש, שעתיד היה למלא תפקיד עצום בתולדותיה של התרבות הרוסית והפגישה היתה בלילה. ברחוב שומם של עיר מזרחית, בערפל שלמחצה.

"במה" חוברת 74, 1970

מקסים גורקי כתב לצ'כוב לאחר ההצגה של "הדוד ואניה" בשנת 1898: "ראיתי את 'הדוד ואניה', ראיתי ובכיתי כאשה רכרוכית, אף-על-פי שרחוק אני מלהיות חלוש עצבים, באתי הביתה המום, מעוך על-ידי המחזה שלך. כתבתי לך מכתב ארוך וקרעתי. קשה להביע הבעה טובה וברורה את שהמחזה שלך מעורר בנפש, אך למראה הגיבורים הרגשתי כאילו מנסרים אותי במשור קהה. מנסרות שיני המשור ישר לב, והלב מתכווץ תחתיהן, נאנק, נקרע, בשבילי - דבר נורא הוא, 'הדוד ואניה' שלך, זהו סוג חדש לגמרי של אמנות הדראמה, פטיש, שבו אתה מכה על קודקודיהם הנבובים של קהל הצופים. אף על פי כן בלתי מנוצח הוא בטמטום המוחין שלו ואינו מטיב להבין אותך גם ב'דוד'. התוסיף לכתוב דראמות? אתה עושה זאת להפליא.

גורקי היה אחד ממעריציו המעטים של צ'כוב בראשית דרכו כמחזאי. ולא זו בלבד שעודד את ידידו הנערץ להמשיך לכתוב עבור הבמה, על אף כשלונותיו הראשונים, אלא כמדומני היה בין הראשונים שהרגיש בחשיבותו של צ'כוב כדרמטורג ובחידוש המהותי והמרענן שמחזותיו תרמו להתפתחות הדראמה והתיאטרון. יתירה מזו, גורקי כסופר מהפכן, בעל "האם" והאוניברסיטאות שלי, שהיה לאחר מכן לבכיר הסופרים ברוסיה הסובייטית, התפעל מן הנימה ההומנאית העמוקה של מחזות צ'כוב.

מיכאל וילף (על המשמר 22.7.1983)

דאנצ'נקו אודות המחזה "בורגנים"

המחזה הראשון של גורקי היה: **בורגנים**. כולנו רצינו שיכתוב מחזה מחיי היחפנים, מציאות אנושית שעדיין לא עסקו בה אבל מחמת חששות מפני הצנזורה אנוסים היינו להסתפק במשהו צנוע יותר. התיאטרון שלנו לא מצא אפשרות להציג מחזה זה במוסקבה, מכיון שמחוייבים היינו להופיע כל אביב בסט. פטרבורג ושם נקבע הפרימיירה. מפגישתנו ביאלטה ועד לכתובת מחזהו **בורגנים** עלה פירסומו של גורקי והתפשט במהירות, עד שנבחר כחבר כבוד של האקדמיה. נשיא האקדמיה היה הדוכס הגדול קונסטנטין קונסטאנטינוביץ' "המינהל הגבוה" הפעיל לחץ עליו והוא מחא נגד בחירת גורקי הדבר עורר ויכוחים לוהטים וכמחאת-נגד, צ'כוב וקורולנקו שהיו בעצמם חברי-האקדמיה - הודיעו על התפטרותם.

הפגנות עוינות נגד הדוכס צפויות היו בהצגות של **זעירי הבורגנים**. וכרגיל במקרים שכאלה הסיכום היה פשוט מאוד: המחזה נאסר להצגה. פתחנו במאמצים להעביר את רוע-הגזרה והצגת המחזה הותרה על תנאי.

כמה ערבים לפני תחילת ההצגה של **בורגנים** הייתי עולה אל השורות העליונות, כדי לשדל את הנוער שלא יפריע. "הצגה זאת חשובה לנו, כדי שגורקי ימשיך לכתוב בשביל התיאטרון". הסברתי, "אך מהומות יביאו רק לידי אמצעי-דיכוי ואנו עשויים להפסיד סופר כמותו!"

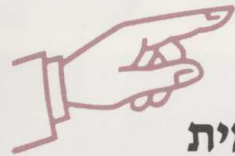

תרגום - ערן בניאל

בוגר בית-הספר למשחק L.A.M.D.A. החל את דרכו בתיאטרון הישראלי כשחקן בתיאטרונים שונים: הקאמרי, הבימה, תיאטרון ב"ש ועוד. משך השנים החל לעסוק יותר ויותר בכתיבה לתיאטרון הרצח של פיירו בביה"ס היראלי, לרדיו (תסכיתים רבים בארץ ובח"ל) ולטלוויזיה (מספר רב של תסריטים), בבימוי הבט אחרונה בזעם, פסק דין ועוד, תרגום הרולד מוד, הדוד וניה, המלביש, ועוד. כמו כן עסק בהוראה. משך למעלה מארבע שנים ניהל את מחלקת הדרמה של קול-ישראל ושימש דרמטורג הבימה. בשנתיים האחרונות ניהל את "הפסטיבל לתיאטרון אחר - עכ"ל".

בימוי - רוג'ר סמית

נולד בלונדון. למד באוניברסיטת אוקספורד ספרות אנגלית ובשנים הראשונות עסק בכתיבת תסריטים לקולנוע ולטלוויזיה. בשנים האחרונות עוסק בבימוי בתיאטרון וביים הצגות אשר זכו להצלחה רבה בינהן: דואט לאחד מאת תום קמפינסקי בתיאטרון הדוכס מיורק. הקומדיה אדים מאת נל דן בתיאטרון הקומדיה בלונדון אשר מאוחר יותר בויימה על ידו בברודווי עם השחקנית ג'ודית אייז שזכתה בפרס טוני על משחקה בהצגה זו. ההבנה מאת אנג'לה הוס בתיאטרון הסטראנד עם ראלף ריצ'רדסון וקליאה ג'ונסון.

בתיאטרון הרפרטוארי בברמינגהם ביים את הגנה מושלמת ושידור חיצוני שתי הפקות בבימויו הועלו בו זמנית בתיאטראות הווסט אנד בלונדון: הפארסה מתי לאחרונה ראית את מכנסך ומותחן פסיכולוגי סוחף אובססיה מסוכנת שהופיע באנגליה כולה בהשתתפות שחקן הקולנוע הידוע סיימון וורד וזכה לתשבוחות והצלחה רבה.

ביים בוולס קומדיה צרפתית פארי מאץ' ובסאות המפטון ביים את מילים למנגינת טאנגו. בימים אלו

עומד להשלים תסריט קולנועי כמו כן שב לכתוב תסריטים לטלוויזיה.

ביים את חצוצרות וקולות (צריך פיאט בחיים) אותה ביים גם בתיאטרון באר-שבע בשנת 1985 בהצלחה מרובה.

ביים את הקומדיה המצליחה דודתו של צ'רלי שהועלתה בשנת 1988 בכיכובו של משה בקר בתיאטרון באר-שבע.

תפאורה - אלי סיני

בוגר האקדמיה לאמנויות במינכן. עיצב תפאורה להצגות רבות בכל התיאטראות בארץ. ידיים מזוהמות, הפרדס, סוף ההתחלה, טיול בין העצים וטירונות, בהבימה. המערב האמיתי, רכוש נטוש, לילה טוב אמא, חבלי משיח, הקן, סוגרים את הלילה, בתיאטרון הקאמרי. שוליים קשים, אנטיגונה, בתיאטרון חיפה. אופרת הקבצנים, תופים בלילה, כותרת ראשית בתיאטרון באר-שבע. באפלו אמריקאי בתיאטרון בית ליסין, ג'וני חוזר משדה הקרב בתיאטרון בימות ובדים מרצה לעיצוב במה באוניברסיטת תל-אביב ובסמינר הקיבוצים.

תלבושות - עדנה סובול

בוגרת המגמה לתולדות האמנות באוניברסיטת הסורבון בפאריס. עובדת כמעצבת בתיאטרון מאז 1978. בין ההצגות להן עיצבה תפאורה ותלבושות: אדם בן כלב והנקודה בנות צדק, דיירים והלם קרב בתיאטרון חיפה, אנשים בלילה בצוותא ת"א, עניין

שולי ומרד הימאים בבית ליסין. תלבשוות לנפש יהודי, גטו, טרטיף, פלשתינאית, מולייד, מלחמת טרויה, שידוכין, העלמה יוליה וחיי נישואין בתיאטרון חיפה. מלון קטן בצד, ג'ון גבריאל בורקמן, רביזור בהבימה. קסטנר והגולם בקאמרי. תמונות צייד, ברווז הפרא וטובת המולדת בתיאטרון באר-שבע.

מוסיקה שוש רייזמן

בוגרת האקדמיה למוסיקה של אוניברסיטת תל-אביב, השתלמה בקומפוזיציה בלונדון ובשיקאגו. במשך 20 השנים האחרונות כתבה עבור כ-50 הפקות בינהן: ינטל, סוחרי גומי, טייבלה והשד שלה, 6 דמויות מחפשות מחבר, מקבת, שיץ. בתיאטרון עירוני באר-שבע: מילקווד, בית ספר למוקיונים, מקהלת אי הסכמה. בתיאטרון בית ליסין: פן.

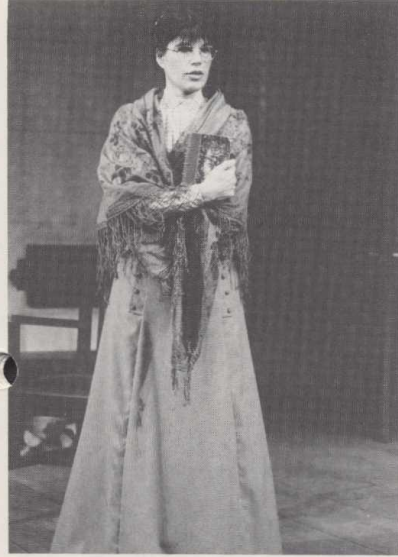
עבודת הבימוי הראשונה שלה אז כמוות שהוצגה בפסטיבל עכו 1987 זכתה לציון לשבח על שילוב יחודי בין בימוי ומוסיקה. עסקה בביקורת ובניהול מוסיקלי בטלוויזיה הלימודית ובגלי צה"ל. מלמדת בבית-צבי ובאוניברסיטת תל-אביב.

תאורה נתן פנטורין

למד ב"מקס פיין". משנת '56 עובד כתאורן בהבימה. בשנת '71 השתלם בגרמניה, תכנן למעלה ממאתיים הצגות. בין ההצגות האחרונות: בית ספר לנשים, הדוד וניה, נמר חברבורות, השקיעה (בבימוי של לובימוב, שעליהם קיבל פרס אשמן לתאורת במה '87), מעגל הגיר הקווקזי. מותו של סוכן, הנפש הטובה מסצ'ואן (בשיתוף הבימה) בתיאטרון באר-שבע ולאחרונה המלביש בהבימה.

מיכל בת-אדם-טאטיאנה

בוגרת בית-צבי. בתיאטרון חיפה השתתפה בהצגות **צייד המכשפות** (אביגיל), **דוד וניה** (סוניה), **פאני** (פאני), **בשפל** (נטשה). בתיאטרון החאן הירושלמי השתתפה בהצגה **בית ברנרדה אלבה** (מרטיריו). בתיאטרון הבימה השתתפה **במשחק החלומות** (בתו של אינדרה) ועוד. בתיאטרון הקאמרי השתתפה **בשעיר אחד לעזאזל**, **בחיי חזיר** ועוד. השתתפה בסרטים: **אני אוהב אותך רוזה**, **הבית ברחוב שלוש**, **אבו אל בנאת**, **כל החיים לפניו**, **המשחק האמיתי**, **עתליה**. כמו כן השתתפה בכמה הפקות זרות וביימה את הסרטים: **רגעים**, **על חבל דק**, **בן לוקח בת**, **המאהב** ואלף נשותיו של נפתלי סימן טוב.

דליה שימקו-פוליה

למדה במגמה לתיאטרון בביה"ס תלמה ילין ובית הספר למשחק וובר דאגלס – אקדמי בלונדון. שיחקה בתיאטרון חיפה בהצגות: **נפש יהודי**, **גטו**, **מולייר**. ובהפקה פרטית **בסוסי שוקולדה**. בתיאטרון בית ליסין השתתפה בהצגות **תוספת לחזון השלום** ו**אחד משלנו**. בתיאטרון הסמטה השתתפה בהצגה **סינים-סינים**. השתתפה בסרטים: **פצעי בגרות**, **88**, **צלילה חוזרת**, **נועה בת 17**, **מגש הכסף** ו**אחד משלנו**. בטלוויזיה השתתפה בתוכניות **זהו-זה**, **על ברזלים**, **בפסטיבל** עכו 1989 השתתפה בהצגה אלף נשותיו של נפתלי סימן טוב.

אני מודה לך על הכל
 תודה רבה לך (פוליה) על הכל
 מאו סקו

שמואל שילה-בסמנוב

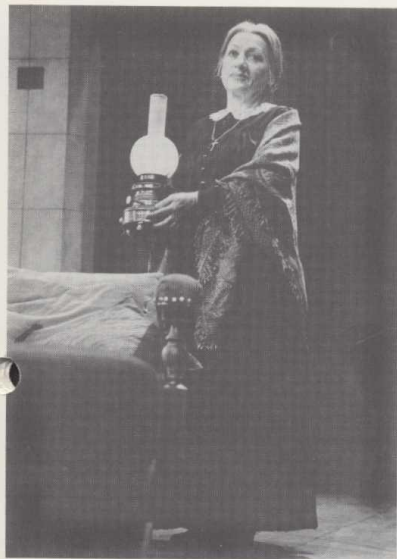
שיחק בשנים הראשונות בתיאטרון באר־שבע בהצגות: טרטיף, השיבה, עלי כינור, מדובר בורדים ועוד.
השתתף בסרטים: נועה בת 17, חמסין, לא שם זין, ילדי סטלין, החולמים ושדות ירוקים. מגלם בטלוויזיה החינוכית את שמיל מרח' סומסום.
מנהל את תיאטרון הנגב, תיאטרון למעורבות חברתית.

יגאל שדה-פיוטר

שרת בתיאטרון צה"ל. בוגר בית הספר למשחק בית צבי 1986.
בתיאטרון באר־שבע השתתף בהצגות: תמונות צייד (אברם), אהובת החייל (תום), מותו של סוכן (ביף), אילוף הסוררת (לוצינצ'יו) דודתו של צ'רלי (ג'ק צ'סני), הנפש הטובה מסצ'ואן, טובת המולדת (מייג'ור רוס), הביצה (גוסטאב).

דבורה קידר-אקולינה

בוגרת הסטודיו של הבימה. שיחקה שנים רבות בתיאטרון הקאמרי ובתיאטרון חיפה. גילמה למעלה מ-60 תפקידים בהצגות רבות, ביניהן: **רוזנים ואביונים** (דונה לואיזלה), **כובע הקש האיטלקי** (הרוזנת), **לאחר הנפילה** (האם), **ליזוסטרטה** (קלוניקה), **חתונת הדמים** (האומנת), **מלך אובו** (אמא אובו), **המשועת משאיו** (גבריאל), **מטמורפוזה** (האם), **יאקיש ופופצה** (הושפיש). בתיאטרון החאן שיחקה **בלילה במאי** (האם). בתיאטרון באר־שבע השתתפה בהצגה **הביצה** (גב' ברתולה).

חנה ריבר-סטפנידה

עלתה ארצה בשנת 1964 מרומניה. שם שיחקה בתיאטרון הקלאסי והמודרני במשך כ-20 שנה. בארץ הופיעה בתיאטרון חיפה, תיאטרון לילדים ולנוער, הבימה, צוותא ובתיאטרון המסחרי, בהצגות רבות ביניהן: **ימים של זהב**, **ריצ'רד השלישי** (המלכה מרגרט), **פיטרפן**, **יומנה של אנה פרנק** (גב' פרנק), **שרה גיבורת נילי**, **תעלולי סקאפן**, **המכשפה**, **אופרה בגרוש** (ג'ני) ועוד. בתיאטרון באר־שבע הופיעה באגדות מיערות וינה, יונו והטווס, לצאת מכאן, **תופים בלילה**, **עמודי החברה**, **מקהלת אי הסכמה**, **תמונות צייד**, **רק בימי ראשון**, **קומדיה של טעויות**. מופיעה בתוכניות רדיו ובערבי שירה באידיש, לדינו ורומנית.

הוגו ירדן-פרצ'יחין

בוגר מחזור ראשון בבית הספר למשחק בית-צבי. שיחק בתיאטרונים: האהל, תיאטרון העונות, בימות, חיפה.

משחק בתיאטרון בארשבע מאז הקמתו, בין ההצגות בהן השתתף: רופא בעל כורחו, סיפור גן חיות, הצל, הלילה ה-12, העולם שבו אנו חיים, אנדורה, ראש העיר הבא, אביב מתעורר, יונו והטווס, המלך הצבי, השטן במוסקבה, ברכה, כותרת ראשית, חלום ליל קיץ, צריך פיאט בחיים, אותו ואת בנו, המתאבד, הספר מסיביליה (בארתולו), אילוף הסודרת (גרומיו), תמונות צייד (עצם), רק בימי ראשון (איילוט), ברווז הפרא, מותו של סוכן, דודתו של צ'רלי (ספטיגיו), הנפש הטובה מסצ'ואן, קומדיה של טעויות, טובת המולדת (ג'ון וייס), הביצה (ראפאר).

רפי תבור-טור

בוגר בית-הספר למשחק בית-צבי. בין השנים 73-75 חק בתיאטרון העירוני בארשבע. בין ההצגות בהן השתתף: עלי כינור, רופא בעל כורחו, מלקולם הקטן ומלחמתו בסרטים, טרטיף, האוזן הפרטית ועוד. שיחק בתיאטרון הבימה בין השנים 75-76. ב-10 השנים האחרונות שיחק בגרמניה ובשווייץ. השתתף בלמעלה מ-50 הפקות שונות וב-15 סרטי טלוויזיה. גילם תפקידים ראשיים בהצגות: פאוסט (פאוסט), ארתורו אוי (ג'רי), ידיים מלוכלכות (הוגו), שלושת המוסקטרים (ארמיס), של מי החיים האלה לעזאזל, דומיאו ויוליה (טיבלט), הו יוליה (רומאו), ביקור הגברת הזקנה (בעל 7-9), קן הקוקיה (מרטיני), האשה מהים (הזר), נשקני קייט (לורנציו), זורבה היווני (ניקוס) ועוד. חזר לשחק בתיאטרון בארשבע והשתתף בהצגה שם המשחק (רובי אורון).

אהובה בן-ילנה

יוצאת להקה צבאית, צוות הווי, בוגרת בית ספר למשחק בית-צבי 1986. בתיאטרון באר-שבע השתתפה בהצגות **אהובת החייל**, **מותו של סוכן**, **הנפש הטובה מסצ'ואן** (האלמנה שון), **דני והים הכחול** (רוברטה), **קומדיה של טעויות**, **טובת המולדת** (דאבי בריאנט), **הביצה** (שארלוט ברתולה).

אלבי גבריאלי-ניל

בוגר בית הספר למשחק בית-צבי 1986. שיחק בתפקיד פרנסיס בסרט **חימו מלך ירושלים**. בתיאטרון באר-שבע השתתף בהצגות **אותו ואת בנו** (יעקב), **אילוף הסוררת** (הורטנסיו), **אהובת החייל** (צ'ארלי), **מותו של סוכן** (הפי), **הנפש הטובה מסצ'ואן**, **דני והים הכחול** (דני) ו**קומדיה של טעויות**.

חגית דסברג-צווטאבה

בוגרת בית-צבי '86. שיחקה בתיאטרון ב"ש בשנים 87-89 והשתתפה בהצגות: על קלות דעת וצביעות, אילוף הסוררת (ביאנקה), תזמורת על תנאי, מקהלת אי הסכמה, תמונות צייד, דודתו של צ'רלי, קומדיה של טעויות.

בתיאטרון החאן הירושלמי: אביב מתעורר, הרופא בעל כוחו (אשת הרופא).

פסטיבל עכו '88: עדיף היה להשאר בחיים - הצגה שזכתה בפרס.

תיאטרון לנוער: מעלה הקרחות.

תיאטרון הסמטה: הגן הציבורי/מ. דוארס.
השתתפה בהצגות ילדים נוספות ובתוכניות טלוויזיה.

עמי דיין-שישקין

בוגר בית הספר למשחק בית-צבי 1989. בתיאטרון באר-שבע השתתף בהצגות ברוך כשמש (ריצ'רד), שם המשחק (יוני).

BEER SHEVA MUNICIPAL THEATRE - BEIT LESSIN THEATRE

PHILISTINES

BY: MAXIM GORKY

TRANSLATED BY: _____ ERAN BANIEL
ADAPTATION: _____ ERAN BANIEL AND ROGER SMITH
DIRECTED BY: _____ ROGER SMITH
SET DESIGNED BY: _____ ELI SINAI
COSTUMES DESIGNED BY: _____ EDNA SOBOL
MUSIC BY: _____ SHOSH RISEMAN
LIGHTING BY: _____ NATAN PANTURIN

CAST:

(IN ORDER OF APPEARANCE)

TATYANA: _____ MICHAL BAT-ADAM
POLYA: _____ DALIA SHIMKO
PYOTR: _____ YIGAL SADEH
BESSEMENOV: _____ SHMUEL SHILO
AKULINA: _____ DVORA KEIDAR
STEPANIDA: _____ HANA RIBER
PERCHIKHIN: _____ HUGO YARDEN
TETEREV: _____ RAFI TAVOR
YELENA: _____ AHUVA BATZ
NIL: _____ ELBI GABRIEL
TSVETAEVA: _____ HAGIT DASBERG
SHISHKIN: _____ AMI DAYAN

BEER SHEVA MUNICIPAL THEATRE
BEIT LESSIN THEATRE

PHILISTINES

BY: MAXIM GORKY

